

Fiskemat

ACC. N:R M. 12248:1.

L. U. F. 87

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Luf. 87

1.

Svarst avser boudchuskitt
Uppfackvarans Jönsdalen, och
Uppgifterna bli mest noga-
kiva. På järnegräset finns
enst ett en gäl och avstätt
till om man var flera kilometer
så fisket hade då i närmaste
skikten ingen betydelse. Det
fiske som till någon gång de
en ål och några andra fiskar
i gölen, men som fiske be-
skäftat var det ett närvard
betydelse, och den fiske, fiske
fiske som fällen i Jönsdalen
mest eller i hemmen där i
byggen.

Det till användes i hem-
men, men på grund av

Den allmänna fattigdomen
var förbrukningen för
ganska liten. I allmänhet
köpte de på dålig gem
sill
åt gäsen. En sådan
knippa kostade på då 25 öre.
Men de fattigaste måste
samliga på mindre på in-
köpen. Det var på ont om
25 öringar.

Det försom att sill stekes
på glöd.

Sill sillan åt man potatis
samt bröd

Spicken till försom också.
Det försom att pojkar från
katten Gångade köpta i
en sjö i Grannöarna Ökna.

9

Det brukade förekomma endast en gång om året. Kräftor ansågs som jur mat.

Det förekom alltså några personer köpte en hel tunnna salt sill och sen delade sillen enligt överenskomst. Den som var stor föreburen kunde ensam köpa en hel tunnna åt gången.

Det fanns personer som inte kunde gilla sillen som jur mat. Uppförelsevarans många band, Godd 1816, brukade säga: "gä & orzom selana ko" (= den som näckar, skär sönder sill.)

Vid julen användes luftfisk.

Den köptes i handelen

ACC. N:R M. 12248:4.

och lutades i hamnen.
Den höjde till julnatten,
men det som blev över
från juldagarna användes
godare under närmaste tiden
efteråt.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

4.